

Skirecht

Graag bieden wij u onze nieuwsbrief aan. Het wintersportseizoen in Oostenrijk is inmiddels weer in volle gang, vele toeristen zijn weer op de skipistes aanwezig. Letselschadespecialisten zullen de komende periode zeker met skiongevallen te maken krijgen.

Als in skirecht gespecialiseerd advocatenkantoor brengen wij u graag op de hoogte van door ons gevoerde procedures met voor de schadepraktijk interessante gevolgen. Om dieper op de materie in te kunnen gaan hebben wij er dit keer voor gekozen slechts één uitspraak voor u te selecteren en te bespreken.

De van boven komende skiër die niet in de richting keek waarin werd geskied heeft geen schuld.

Nederlandse sport- en spel jurisprudentie buitenspel gezet

Twee Nederlanders botsen frontaal tegen elkaar op de piste in Oostenrijk. De gedaagde skiet met een behoorlijke vaart in een lange bocht naar boven. Hierdoor ziet hij een zich voor hem bevindende skiër, die zich op de berg boven hem bevond niet. Deze skiër, de latere eiseres, keek niet in de richting waarin zij skiede. De gedaagde merkt haar te laat op en botst vervolgens frontaal met haar. De eiseres, onze cliënte, loopt hierdoor ernstig letsel op. Zowel eiseres als gedaagde zijn in Nederland woonachtig

Twee vragen zijn van belang. De feitelijke toedracht van het ongeval en de vraag volgens welk recht de aansprakelijkheid bepaald moet worden.

De toedracht

Er was door de politie een rapport van het ongeval opgemaakt. Het probleem bij skiongevallen is dat de toedracht zich op basis van alleen een politierapport met eventuele getuigenverklaringen moeilijk laat bepalen. Er zijn immers op de skipiste feitelijkheden die zich niet meteen uit een rapport of verklaringen laten afleiden maar die voor de beoordeling van de aansprakelijkheidsvraag tijdens een procedure van wezenlijk belang zijn.

Een piste bestaat niet uit alleen een vlakke helling. Op de piste bevinden zich bergruggen, glooiingen, korte steile passages etc.. Ook verklaringen van getuigen en partijen zoals die bij de politie worden afgelegd zijn niet altijd duidelijk en subjectief. De meeste skiërs weten bijvoorbeeld niet met welke snelheid zij hebben geskied wanneer zij verklaren " ik was niet zo snel" of " ik skiede met een middelmatige snelheid". Ook de skivaardigheid van de betrokken personen laten zich niet uit het rapport afleiden. Voor de beoordeling van een skiongeval en vooral welke skiër een verwijt te maken valt, is daarom ervaring vereist.

In dit geval was bovendien van belang vast te kunnen stellen waarom de eiseres niet in haar skirichting, dus recht vooruit, had gekeken maar in plaats daarvan naar boven. Het was van wezenlijk belang dat de eiseres aannemelijk kon maken, dat zij op die betreffende plaats terecht niet in de richting waarin zij skiede keek, maar naar boven had gekeken.

Eiseres koos er op ons advies bewust voor de te starten procedure niet in Nederland te voeren, maar in Oostenrijk. Op eiseres rustte immers de bewijslast voor de toedracht van het ongeval en de onrechtmatigheid van de handwijze van gedaagde. Dit bewijs is in Oostenrijk, omdat bij de Oostenrijkse procedure altijd een reconstructie op de piste door ervaren skitechnische experts die door de rechtbank worden benoemd plaatsvindt, eenvoudiger te leveren. Bovendien gelden op de piste regels die vergelijkbaar zijn met verkeersregels. In Nederland zijn procedures over sportongevallen moeilijk te winnen, omdat er uitgegaan wordt van aanvaarding van een risico op schade in de zogenaamde sport- en spelrechtspraak.

Op basis van deze reconstructie kwam de skitechnisch expert tot de conclusie dat de gedaagde het ongeval had kunnen vermijden. Door in een grote bocht van beneden naar boven te skiën, op de drukbezette piste, vlak bij een restaurant, had gedaagde een gevaarlijke manoeuvre uitgevoerd. De eiseres bevond zich boven de gedaagde en keek niet in de richting waarin zij skiede. Vanwege het drukke van boven komende kruisende skiverkeer was haar aandacht gericht op de van boven komende skiërs. Haar viel geen verwijt te maken, omdat op die betreffende plaats zij de plicht had naar boven te kijken. Deze conclusie liet zich niet uit het politierapport afleiden. Het bewijs kon alleen geleverd worden door op de piste het ongeval te beoordelen.

Op basis hiervan oordeelde de rechtbank dat de gedaagde aansprakelijkheid was omdat hij de FIS-regels had geschonden.

Beroep op Nederlandse sport- en spel jurisprudentie afgewezen.

De gedaagde stelde dat Nederlands recht op deze vraag toegepast moest worden en dat op grond van de sport-en spel jurisprudentie er een verhoogde aansprakelijkheidsdrempel gold. De eiseres stelde dat op grond van artikel 17 Rome II niet het Nederlandse recht voor de aansprakelijkheidsvraag van toepassing was maar exclusief de desbetreffende Oostenrijkse veiligheidsregels. In dit geval waren dit de zogenaamde FIS-regels als concretisering van de aansprakelijkheidsnorm.

Het Landesgericht oordeelde dat de gedaagde door deze gevaarlijke manoeuvre aansprakelijk was en de in Oostenrijk geldende veiligheidsregels, de FIS-regels had geschonden. De rechtbank oordeelde tevens dat eiseres correct had gehandeld en het ongeval niet had kunnen vermijden en dus geen eigen schuld of medeschuld had.

Gedaagde ging bij het Oberlandesgericht in beroep maar ook de hogere rechter oordeelde dat niet het Nederlandse recht maar de Oostenrijkse maatstaf voor de bepaling van de aansprakelijkheid van toepassing was en bevestigde daarmee het vonnis van het Landesgericht. Een schending van de FIS-regels is dus al voldoende om aansprakelijkheid vast te stellen.

FIS-regels toepasselijkheid en uitleg

Daarmee is bij Oostenrijkse procedures de discussie omtrent de toepasselijkheid van de sport-en speljurisprudentie beëindigd. Wij verwijzen nog graag naar het in december 2013 door Stephan Wijnkamp gepubliceerde artikel in het blad Letsel & Schade 2013 nr. 4. Tevens te vinden onder publicaties op onze website [www. Bergsportrecht.eu](http://www.Bergsportrecht.eu). In dit artikel werd door ons het standpunt verdedigd dat volgens Rome II artikel 17 voor de vraag naar aansprakelijkheid bij skiongevallen uitsluitend de FIS-regels van belang zijn. Daarbij moet nog opgemerkt worden dat er in Oostenrijk rijkelijk jurisprudentie voorhanden is over de schending van deze FIS-regels. Deze regels laten zich namelijk niet alleen door middel van grammaticale interpretatie uitleggen.